

NEGYVEN ÉV, JAJCE
BOSZNIAI DOPISNICA

F E H É R F E R E N C

Mentem dukátok csörgésével a fülemben,
mentem janicsárok lánocsörgése nyomán.
Hószín nyugalmú topolyfák alatt meneteltem,
végig a gyermekként jajduló Bosznián.

Hegyek hátán a bocskoros gond ballagott,
szemében felhő szakállú, ószláv istenek.
Sziklához szögeztek dárdás illír bánatok,
s úgy tűnt, a források lávaként döngenek.

Megállították szülői bús ereklyét —
kőgombás temetők, eszmélő vizek;
a csarsiják fölött ellengő fűszer ízek,
és időt ringató vesszeikkel a fűzek.

Megállították szülői bús ereklyét —
kőlapot betűző, bámész kisdíások...
Az érdes kőlapon ujjukat ők vezették —
a megfagyott igmani partizánok.